

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Dosar nr.27/J/2015

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

Hotarârea nr.31J

Ședința publică din 11 noiembrie 2015

Președinte judecător

Judecător dr.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Judecător dr.

Pe rol soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei S.N., judecător în cadrul Judecătoriei, având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, a răspuns Inspekția Judiciară, prin reprezentant - inspector judiciar, judecător B. A. O. și pârâta judecător S.N.,

1

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr.141B,, Sector 6

Fax: 021/311.69.01

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

personal.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Secția acordă cuvântul părților asupra chestiunilor prelabile:

Inspekția judiciară, prin reprezentant și pârâta personal, arată că nu au cereri sau excepții prelabile de formulat.

Secția procedează la audierea pârâtei S.N., declarația acesteia fiind consemnată în scris, citită și semnată de către președintele Secției, pârâtă, grefă și atașată la dosarul cauzei.

Secția acordă cuvântul părților pe formulare de probatorii:

Inspekția judiciară, prin reprezentant, arată că solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, cele aflate la dosarul cauzei și depune la dosar, în copie, Rezoluția Inspekției Judiciare nr..... din 03.12.2013 privind cercetarea disciplinară anterioară ce a vizat-o pe pârâtă tot pentru o neglijență în exercitarea atribuțiilor profesionale. La acel moment a fost apreciat de către Inspekția judiciară că volumul de muncă și starea de oboseală au făcut posibilă respectiva neglijență. Repetarea acestei situații la 4 luni de la data pronunțării rezoluției de respingere a sesizării inițiale constituie un element care trebuie avut în vedere în ceea ce privește conduita pârâtei.

Pârâta, personal, nu se opune încuviințării probei cu înscrisuri solicitată de Inspekția Judiciară și solicită încuviințarea probei cu înscrisuri, urmând a fi depuse în copie la dosar, respectiv un raport de bilanț din care rezultă volumul de muncă invocat, adresa nr..... a Primăriei, acte medicale.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, arată că nu se opune încuviințării probei cu înscrisuri solicitată de pârâtă.

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Secția deliberând, încuviințează probele solicitate de ambele părți, considerându-le utile și concludente soluționării cauzei.

Nemaifiind alte cereri de formulat, constatând cauza în stare de judecată, acordă părților cuvântul pe fond:

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, apreciază că sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza a II-a din Legea nr.303/2004, sub aspectul laturii obiective existând o încălcare a normelor de procedură de către pârâtă, iar din punct de vedere al urmărilor produse s-a constatat caracterul ireversibil al acestora, în sensul că petentul a fost prejudiciat întrucât prin admiterea excepției tardivității, plângerea sa nu a mai putut fi supusă unei analize pe fond, hotărârea pronunțată nefiind supusă niciunei căi de atac.

În ceea ce privește latura subiectivă, se arată că nu se contestă volumul de muncă, precum și alte motive învederate astăzi de către pârâtă în declarația dată, care într-adevăr pot conduce la afectarea calității actului îndeplinit de către un magistrat, însă pârâta a făcut o analiză a tardivității, chiar în contextul unui volum de muncă mare și a unei presiuni emoționale, iar ceea ce se subliniază este faptul că aceasta fie nu a observat data pronunțării rezoluției prim-procurorului – 25 februarie, fie, așa cum s-a arătat, a avut în vedere un antet al Parchetului. Solicită admiterea acțiunii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art.100 din Legea nr.303/2004.

Pârâta, personal, solicită să se aibă în vedere apărările sale, atât cele de astăzi, cât și cele făcute în fața Inspekției Judiciare și faza cercetării disciplinare. Arată că a recunoscut și regretă fapta, lăsând la aprecierea secției soluționarea cauzei.

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 27/J/2015, Inspecția Judiciară a solicitat ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei S.N., judecător în cadrul Judecătoriei, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) teza a II a cu aplicarea art.99¹ alin.(2) din același act normativ .

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut în sarcina doamnei judecător exercitarea funcției cu gravă neglijență, prin nesocotirea din culpă în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept procesual în materia plângerilor împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, cu consecința vătămării intereselor petentului prin punerea acestuia în imposibilitatea totală de a-și valorifica dreptul său în fața instanței.

Conduita profesională a doamnei judecător a mai format obiectul unei cercetări disciplinare în lucrarea înregistrată la Inspecția Judiciară sub nr., finalizată prin rezoluția de respingere a sesizării din data de 03.12.2013. S-a constatat o neglijență a judecătorului în îndeplinirea atribuțiilor profesionale care a avut drept consecință punerea în libertate a doi inculpați recidiviști, ca urmare a încetării de drept a măsurii arestului preventiv. S-a apreciat cu acea ocazie că activitatea profesională a doamnei judecător și volumul de activitate înregistrat înlătură caracterul grav al neglijenței constatate.

Inspecția Judiciară apreciază că sunt îndeplinite elementele constitutive ale

abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) cu aplicarea art.99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență.

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. (1) și (3), art. 45 alin. (2) și art. 47 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a administrat probele cu înscrisuri .

Pârâta judecător nu a depus la dosar întâmpinare dar s-a prezentat la termenul de judecată din data de 17.11.2015 și a fost audiată.

În declarația dată în fața Secției, pârâta a arătat că în cadrul Judecătoriei în anul 2014 funcționau 3 judecători definitiv și un stagiar. A arătat că, deși activitatea se desfășura pe complete specializate, dat fiind numărul mic de judecători, pârâta intra atât în complete cu arestați cât și în complete civile. A precizat că a fost investită cu o plângere împotriva unei soluții date primul procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria, această plângere fiind înaintată primului procuror al Parchetului de pe lângă Tribunal. Arată că a solicitat dosarul de la Parchetul de pe lângă Judecătoria, dosar la care nu se afla a doua comunicare de la Parchetul Tribunalului. A susținut că la plângerea formulată de petent era atașată soluția dispusă de primul procuror de la Parchetul Tribunalului, însă nu și comunicarea. A arătat că nu a dispus din oficiu adresă către primul procuror al Parchetului Tribunalului pentru a se comunica dosarul nou format, dându-și seama de acest lucru la momentul la care a redactat hotărârea.

Secția a încuviințat și administrat pentru ambele părți proba cu înscrisuri.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, secția reține

următoarele:

La data de 07.05.2015 a fost înregistrată la Inspecția Judiciară, Direcția de inspecție judiciară pentru judecători, petiția formulată de domnul D. I., însoțită de acte justificative. Aceeași petiție a fost înaintată prin poștă și înregistrată la Inspecția Judiciară, Direcția de inspecție judiciară pentru judecători, la data de 15.05.2015, sub același număr.

În cuprinsul petiției, domnul D.I. a solicitat efectuarea unor verificări în legătură cu soluția pronunțată de instanță în dosarul nr. înregistrat pe rolul Judecătoriei, prin Încheierea de ședință din data de 24.04.2014.

Petentul a arătat că prin încheierea menționată s-a reținut că cererea sa este tardivă, însă apreciază că judecătorul a calculat greșit termenul de 20 zile în care trebuia să formuleze contestația. Petentul a arătat că judecătorul trebuia să calculeze termenul de la data la care i-a fost trimisă soluția de la parchet, respectiv 28.02.2014 (ștampila de la) sau la data de 3.03.2014 când a primit comunicarea soluției de la Parchet (ștampila de la).

Prin rezoluția din 3.04.2014 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de doamna N.S., judecător din cadrul Judecătoriei, sub aspectul săvârșirii abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t raportat la art. 99¹ alin. 2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor republicată, cu modificările ulterioare, constând în încălcarea dispozițiilor normelor de drept procesual.

Referitor la situația de fapt, Secția reține următoarele:

Prin Rezoluția de scoatere de sub urmărirea penală și de neîncepere a urmăririi penale din data de 27.01.2014 emisă de prim-procurorul Parchetului de pe lângă Judecătoria în dosarul nr. s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a

învinuitului C. I. și neînceperea urmăririi penale față de numiții C.I., D. C. și C. S.-C., la plângerea numitului D. I..

Soluția a fost comunicată părților la data de 27.01.2014, fiind primită de petentul D. I. personal, la data de 07.02.2014, conform dovezii de comunicare.

Prin Ordonanța de respingere a plângerii din data de 25.02.2014, pronunțată de prim-procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul ... în dosarul nr. a fost respinsă plângerea formulată de petentul D. I., împotriva soluției din dosarul nr. al Parchetului de pe lângă Judecătoria, ca nefondată.

La data de 18.03.2014 a fost înregistrată la Judecătoria, sub nr., plângerea formulată de petentul D. I. împotriva ordonanței din data de 25.02.2014 de respingere a plângerii formulate împotriva rezoluției de scoatere de sub urmărirea penală și de neîncepere a urmăririi penale a Parchetului de pe lângă Judecătoria

Cauza a fost repartizată aleatoriu completului de judecată C5 condus de doamna judecător N. S. care, prin Încheierea dată în ședința camerei de consiliu din data de 24.04.2014, a respins plângerea formulată de D.I. ca fiind tardiv formulată.

În considerentele acestei hotărâri au fost reținute următoarele:

„Verificând comunicările soluțiilor, în litigiu, din dosarul penal nr., fila 296, instanța reține că petentului i s-au comunicat prin poștă la data de 10.02.2014.

Or, plângerea acestuia s-a înregistrat peste termenul legal care s-a împlinit la data de 5.03.2014, conform disp. Art. 340 al. 1 Cod de procedură penală (...)

Așa fiind, instanța constată că prezenta plângere este tardiv formulată și urmează ca în conformitate cu art. 341 alin. 6 lit. a Cod de procedură penală să o respingă ca fiind tardiv formulată”.

Împotriva soluției petentul a formulat contestație, care a fost înregistrată pe

rolul Tribunalului, Secția Penală, la data de 16.05.2014, sub același număr și repartizată aleatoriu completului de judecată FP9 condus de domnul judecător D. H..

Prin Încheierea dată în camera de consiliu din data de 11.06.2014 a fost respinsă ca inadmisibilă contestația formulată de petentul D. I.. În motivarea soluției au fost invocate dispozițiile art. 341 pct. 8 Cod de procedură penală conform cărora *„încheierea prin care s-a pronunțat una din soluțiile prevăzute la alin. 6 este definitivă”*.

Potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, constituie abatere disciplinară „exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență”, iar conform prevederilor art. 99¹ alin.(2) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, „Există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”.

Textul prevăzut de art. 99¹ din Legea nr. 303/2004, modificată, în care legiuitorul definește reaua-credință și grava neglijență, circumscrie sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Din punctul de vedere al laturii obiective, Secția apreciază că poate intra în sfera răspunderii disciplinare adoptarea unei decizii în afara oricăror prevederi procesuale sau pe baza unei erori macroscopice, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare. Astfel, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident,

neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Dispozițiile art. 339 Cod de procedură penală prevăd următoarele:

„(1) Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul șef de secție al parchetului.

(2) În cazul când măsurile și actele sunt ale prim-procurorului, ale procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel, ale procurorului șef de secție al parchetului ori au fost luate sau efectuate pe baza dispozițiilor date de către aceștia, plângerea se rezolvă de procurorul ierarhic superior.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător atunci când ierarhia funcțiilor într-o structură a parchetului e stabilită prin lege specială.

(4) În cazul soluțiilor de clasare ori de renunțare la urmărire, plângerea se face în termen de 20 de zile de la comunicarea copiei actului prin care s-a dispus soluția.

(5) Ordonanțele prin care se soluționează plângerile împotriva soluțiilor, actelor sau măsurilor nu mai pot fi atacate cu plângere la procurorul ierarhic superior și se comunică persoanei care a făcut plângerea și celorlalte persoane interesate.

(6) Dispozițiile art. 336-338 se aplică în mod corespunzător, dacă legea nu dispune altfel”.

Dispozițiile art. 340 Cod de procedură penală, reglementează procedura plângerii împotriva soluțiilor de neurmărire sau netrimiteră în judecată. Astfel:

„(1) Persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare sau renunțare la urmărirea penală, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339 poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența să judece cauza în primă instanță.

(2) Dacă plângerea nu a fost rezolvată în termenul prevăzut la art. 338, dreptul de a face plângere poate fi exercitat oricând după împlinirea termenului de 20 de zile în care trebuia soluționată plângerea, dar nu mai târziu de 20 de zile de la data comunicării modului de rezolvare”.

Din interpretarea textelor de lege menționate anterior rezultă că judecătorul căruia i-a fost repartizată cauza spre soluționare are obligația să verifice, chiar și din oficiu, respectarea termenului de 20 de zile prevăzut de art. 340 alin. (1) din Noul Cod de procedură penală.

Acest termen de introducere a plângerii împotriva soluțiilor de clasare sau renunțare la urmărire penală începe să curgă de la data comunicării ordonanței prin care procurorul ierarhic superior a respins plângerea formulată conform art. 339 împotriva acestor acte ale procurorului.

În cauza de față, Secția apreciază, **în opinie majoritară**, că nu se poate reține că doamna judecător S.N. a făcut aplicarea unor reglementări legale fără nicio legătură cu speța dedusă judecătii. Pârâta doar a calculat în mod greșit termenul de 20 de zile prevăzut de dispozițiile art. 340 alin. (1) din noul Cod de procedură penală.

Așa cum s-a reținut anterior, pârâta a verificat și analizat respectarea acestui termen raportându-se la dovezile de comunicare a soluțiilor aflate la dosar, și în final, a reținut că petentului i-a fost comunicată soluția prin poștă, la data de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

10.02.2014, apreciind că de la această dată curge termenul de 20 de zile prevăzut de art. 340 din Codul de procedură penală. La momentul pronunțării încheierii, doamna judecător nu a avut în vedere faptul că la data de 10.02.2014 petentului i-a fost comunicată numai soluția Parchetului de pe lângă Judecătoria, pe care însă acesta a contestat-o conform art. 339 din Codul de procedură penală. Această plângere a fost soluționată la data de 25.02.2014 prin ordonanța de respingere pronunțată de prim-procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul

Conform dovezii de comunicare atașată de petent petiției adresate Inspecției Judiciare, Parchetul de pe lângă Tribunalul a expediat soluția de respingere a plângerii la data de 28.02.2014, conform ștampilei poștei din ..., aceasta fiind înmănată petentului la data de 03.03.2014, conform ștampilei poștei din

Plângerea adresată instanței viza tocmai ordonanța prim-procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalului din data de 25.02.2014, astfel că termenul de 20 de zile prevăzut de textul de lege curgea de la data comunicării acesteia.

Prin urmare, probele administrate au confirmat faptul că pârâta, în mod greșit, a apreciat că plângerea formulată de petent este tardivă raportându-se la data comunicării soluției Parchetului de pe lângă Judecătoria (10.02.2014), în condițiile în care la dosar nu exista dovada de comunicare a ordonanței de respingere a plângerii de către prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul

Este adevărat că în ceea ce privește calculul termenului de 20 de zile, greșeala pârâtei este în contradicție cu normele de drept procesual în materie, dispozițiile prevăzute de art.340 alin.(1) din Codul de procedură penală neputând fi interpretate sau apreciate în mai multe moduri, însă această greșeală nu a fost determinată de o ignoranță sau neglijență imputabilă.

Astfel, din cuprinsul încheierii pronunțate la data de 24.04.2014, rezultă că doamna judecător S.N. a dispus efectuarea unei adrese la Parchetul de pe lângă Judecătoria pentru a se comunica dosarul de urmărire penală nr..... De asemenea, din adresa nr..... emisă de Tribunalul-Cabinet Președinte (fila 64 din dosarul de cercetare disciplinară) rezultă că, la data de 11.06.2015, în dosarul de urmărire penală nr..... nu existau dovezi privind comunicarea ordonanței prim procurorului din data de 25.02.2015 către petentul D. I.. Doamna judecător a susținut că, în alte cauze similare, Parchetul de pe lângă Judecătoria înainta judecătorului de cameră preliminară dosarul penal în care se regăseau toate dovezile de comunicare a soluțiilor pronunțate. Acesta a fost motivul pentru care că nu a considerat necesar să solicite alte dovezi de comunicare, având în vedere, în mod eronat, singura dovadă de comunicare aflată la dosar, respectiv cea din 10.02.2014.

Sub aspectul *laturii subiective*, urmează a se reține că *probele administrate în cauză nu au condus la concluzia existenței gravei neglijențe* din partea doamnei judecător pentru următoarele considerente:

Astfel, *grava neglijență* există atunci când *judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual*.

Prin folosirea sintagmei „gravă neglijență”, legiuitorul a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”.

Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

În analiza laturii subiective trebuie avut în vedere că vinovăția reprezintă

poziția psihică pe care un anumit om o are față de o anumită faptă și față de urmările acesteia; ea nu este ceva generic, ideal, abstract, ci, dimpotrivă, ceva concret, manifestat în planul existențial al unei anumite fapte ilicite legate, psihologic, de făptuitorul ei. Culpă gravă nu comportă intenția de a face rău, prezentând doar o gravitate particulară: aceea a unui act grav, neglijență grosolană pe care nici omul cel mai puțin avizat nu ar comite-o.

Acest criteriu trebuie completat și cu elemente de ordin subiectiv ce țin de circumstanțele concrete care decurg din locul, timpul, împrejurările în care a fost comisă fapta. Verificarea existenței unei abateri disciplinare presupune examinarea temeinică a circumstanțelor în care a trebuit să lucreze magistratul, pentru a se ajunge la concluzia existenței faptei (Cauza C.R. contra Regatului Unit).

Pentru a se putea reține „grava neglijență” este necesar ca judecătorul să manifeste o conduită de încălcare flagrantă a unor îndatoriri elementare profesionale, cu consecințe grave asupra înfăptuirii actului de justiție.

Din perspectiva acestor condiții, care trebuie îndeplinite în mod cumulativ, din probele administrate în cauză reies următoarele aspecte:

Caracterul neîndoielnic al încălcării normelor de drept procesual anterior prezentate, a reieșit din analiza efectuată cu privire la existența elementului material al laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) cu raportare la art. 99¹ teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În ceea ce privește *caracterul scuzabil/nescuzabil* al încălcării normelor de drept procesual, din întreg ansamblul probator transpare, în primul rând, faptul că exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu a avut loc în contextul unor circumstanțe speciale, pe fondul activității profesionale desfășurate în perioada

anterioră și ulterioară pronunțării încheierii din data de 24.04.2014.

Ceea ce i se poate imputa doamnei judecător este faptul că a calculat în mod greșit termenul de 20 de zile prevăzut de art.340 alin.(1) din Codul de procedură penală, însă această greșeală nu se circumscrie unei neglijențe imputabile.

Astfel, din cuprinsul plângerii formulate de petent nu rezulta în mod expres că ceea ce se contestă este ordonanța adoptată de procurorul ierarhic superior și nici nu se precizau alte date care să poată permite identificarea acestei ordonanțe.

De asemenea, toate înscrisurile atașate plângerii formulate și aflate la dosarul cauzei la momentul pronunțării soluției poartă antetul Parchetului de pe lângă Judecătoria, astfel că doamna judecător a procedat la verificarea dovezilor de comunicare a soluției în raport de aceste documente.

Mai mult, doamna judecător a solicitat Parchetului de pe lângă Judecătoria înaintarea întregului dosar, însă printre documentele comunicate nu s-a regăsit și dovada de comunicare către petent a ordonanței procurorului ierarhic superior.

Relevant sub aspectul imputabilității este și volumul de activitate înregistrat în perioada de referință de către doamna judecător S.N..

Secția reține că în perioada în care a soluționat dosarul în discuție, doamna judecător a avut un volum considerabil de muncă constând atât în activitatea de judecată propriu-zisă cât și în desfășurarea altor atribuții în cadrul instanței, conform Ordinului de serviciu din data de 16.01.2014 emis de președintele instanței, în contextul general al unei instanțe cu un volum ridicat de activitate raportat la numărul de judecători care o compun, împrejurare reținută chiar în cuprinsul acțiunii disciplinare.

Astfel, din raportul privind activitatea desfășurată la nivelul Judecătoriei

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

..... în anul 2014 rezultă că încărcătura pe judecător a fost de aproximativ 1297 de dosare, iar în ceea ce privește operativitatea doamna judecător S.N. a înregistrat un procent de 86,82%. Din înscrisul depus la fila 100 din dosarul de cercetare disciplinară rezultă că, în perioada 1 ianuarie 2014-30 aprilie 2014, pârâta a condus un număr de 32 de ședințe de judecată, a rulat un număr de 734 de dosare, soluționând un număr de 363 de dosare.

Prin urmare, Secția, cu majoritate, constată că fapta pârâtei așa cum a fost descrisă mai sus, a fost săvârșită pe fondul unui volum mare de muncă și a unei stări de oboseală acumulate în timp, împrejurări care o circumscriu unei culpe scuzabile.

Pentru toate aceste considerente, **Secția, în opinie majoritară**, apreciază că prin probele administrate în cauză nu s-a făcut dovada îndeplinirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.t) teza a II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, și modificată, motiv pentru care, va respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei S.N. - judecător în cadrul Judecătoriei, ca neîntemeiată.

Văzând și dispozițiile art. 48 și art. 49 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate,

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva doamnei S.N. - judecător în cadrul Judecătoriei pentru săvârșirea abaterii

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) raportat art.991 alin.2 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 11 noiembrie 2015.

Președinte:

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător dr.

Judecător

Cu opinie separată în sensul admiterii acțiunii disciplinare formulate de Inspekția Judiciară împotriva doamnei S.N. - judecător în cadrul Judecătoriei pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. t) raportat art.99¹ alin.2 din din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prin acțiunea ce face obiectul dosarului nr.27/J/2015, Secția pentru judecători în materie disciplinară a fost sesizată cu privire la săvârșirea de către doamna S.N.-judecător în cadrul Judecătoriei a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență într-o cauză concretă.

Legiuitorul a circumscris sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, iar practica jurisdicțională în materie a conturat această gravitate raportat în special la consecințele asupra valabilității actelor întocmite de magistrat, a duratei procedurilor sau care produc o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților.

Intră în sfera răspunderii disciplinare acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare.

Pentru a putea reține existența răspunderii disciplinare, în raport cu abaterea disciplinară mai sus – menționată, este necesar a analiza existența elementelor specifice răspunderii disciplinare, și anume: existența faptei ilicite, a urmăririi acesteia – în cazul de față, o atingere adusă relațiilor sociale constând în bunul mers al activității desfășurate, al actului de justiție, de către pârâtă prin exercitarea funcției de judecător, raportul de cauzalitate între existența faptei și urmarea produsă, existența vinovăției.

Sub aspectul elementului material al laturii obiective al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, Secția reține

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

următoarele:

Potrivit art. 5 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005 republicată și modificată, judecătorii au îndatorirea să asigure, prin activitatea desfășurată, respectarea legii, să respecte prevederile legale și ale regulamentelor și să dea dovadă de competență profesională.

Judecătorul este obligat, prin natura funcției, să cunoască și să respecte regulile procedurale referitoare la activitatea de judecată, trebuind să dea dovadă de competență profesională, pentru asigurarea respectării și aplicării legii, iar pe de altă parte, este obligat să cunoască și să-și asume efectele încălcării normelor procedurale, atâta vreme cât acestea sunt prevăzute în mod expres, clar și fără echivoc în dispozițiile legale generale.

Conduita profesională a doamnei judecător trebuie privită din perspectiva prevederilor procesual penale generale/speciale care guvernează modul de soluționare al cauzelor.

Raportat la obiectul prezentului dosar, Secția reține că potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 336 alin.1 Cod procedură penală, orice persoană poate face plângere împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală, dacă prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime.

Potrivit dispozițiilor art. 338 Cod procedură penală, procurorul este obligat să rezolve plângerea în termen de cel mult 20 de zile de la primire și să comunice de îndată persoanei care a făcut plângerea un exemplar al ordonanței.

În continuare, legiuitorul a prevăzut că plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror (...) se rezolvă de prim-procurorul

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul șef de secție al parchetului.

Persoana a cărei plângere împotriva soluției de clasare sau renunțare la judecată, dispusă prin ordonanță sau rechizitoriu, a fost respinsă conform art. 339, poate face plângere, în termen de 20 de zile de la comunicare, la judecătorul de cameră preliminară de la instanța căreia i-ar reveni, potrivit legii, competența și judece cauza în primă instanță.

În procedura reglementată în art. 340 Cod de procedură penală se verifică numai legalitatea și temeinicia soluției de clasare sau renunțare la urmărirea penală dată de procurorul de caz, fără a fi examinată soluția procurorului ierarhic superior sub aspectul legalității ori temeiniciei, în condițiile în care legiuitorul a prevăzut că soluționarea plângerii întemeiate pe dispozițiile art. 339 Cod procedură penală de către procurorul ierarhic superior reprezintă doar o procedură obligatorie prealabilă, prevăzută de lege, pentru exercitarea plângerii în condițiile art. 340 Cod procedură penală.

Această reglementare nu modifică însă durata termenului în care se poate formula plângere în temeiul art. 340 Cod procedură penală.

Astfel, potrivit art. 340 alin.1 Cod procedură penală, termenul de introducere a plângerii împotriva soluțiilor de clasare sau renunțare la urmărire penală este de 20 de zile și începe să curgă de la data comunicării ordonanței prin care procurorul ierarhic superior a respins plângerea formulată conform art. 339 împotriva acestor acte ale procurorului.

Referitor la situația de fapt, așa cum s-a arătat și în considerentele prezentei hotărâri, și la care prezenta opinie minoritară se raportează, la data de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

18.03.2014 a fost înregistrată la Judecătoria, sub nr., plângerea formulată de petentul D. I. împotriva ordonanței de respingere a plângerii formulate împotriva rezoluției de scoatere de sub urmărirea penală și de neîncepere a urmăririi penale din data de 25.02.2014 a Parchetului de pe lângă Judecătoria

Cauza a fost repartizată aleatoriu completului de judecată C5 condus de doamna judecător N. S. care, prin încheierea dată în ședința camerei de consiliu din data de 24.04.2014, a respins plângerea formulată de D. I. ca fiind tardiv formulată.

Pentru a pronunța această soluție, doamna judecător S.N. a reținut că petentului i-a fost comunicată soluția prin poștă, la data de 10.02.2014, aceasta constituind, potrivit considerentelor încheierii pronunțate, data de la care curge termenul de 20 de zile prevăzut de art. 340 din Codul de procedură penală.

Prin urmare, doamna judecător nu a avut în vedere faptul că la data de 10.02.2014 petentului i-a fost comunicată doar soluția Parchetului de pe lângă Judecătoria, pe care acesta a contestat-o în condițiile art. 339 din Codul de procedură penală. Această plângere a fost soluționată la data de 25.02.2014 prin ordonanța de respingere a prim-procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul Vrancea și comunicată petentului la data de 3.03.2014.

Prin urmare, doamna judecător S.N. a făcut în mod greșit aplicarea în cauză a dispozițiilor prevăzute de art.340 alin.(1) din Codul de procedură penală, fără să observe că termenul de 20 de zile se calculează de la data la care i-a fost comunicată petentului soluția de respingere a plângerii de către procurorul ierarhic superior și fără să verifice dacă petentul a urmat procedura prevăzută de

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

art.339 din Codul de procedură penală pentru a analiza respectarea acestui termen de 20 de zile.

Soluțiile ce se impuneau a fi fost pronunțate în cauză erau diferite, în funcție de faptul dacă petentul formulase plângere la procurorul ierarhic, dacă procurorul ierarhic se pronunțase în termen și respectiv comunicase soluția petentului, datele de la care începea să curgă termenul de 20 de zile fiind diferite.

Față de aceste considerente, apreciem că fapta pârâtei, astfel cum a fost descrisă anterior, se circumscrie elementului material al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Sub aspectul laturii subiective se reține că forma de vinovăție este definită abstract de legiuitor la art. 99¹ alin. 2: „Există gravă neglijență atunci când judecătorul, nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”.

În analiza laturii subiective trebuie avut în vedere că vinovăția reprezintă poziția psihică pe care un anumit om o are față de o anumită faptă și față de urmările acesteia; ea nu este ceva generic, ideal, abstract, ci, dimpotrivă, ceva concret, manifestat în planul existențial al unei anumite fapte ilicite legate, psihologic, de făptuitorul ei. Culpă gravă nu comportă intenția de a face rău, prezentând doar o gravitate particulară: aceea a unui act grav, pe care nici omul cel mai puțin avizat nu l-ar comite.

Acest criteriu trebuie completat și cu elemente de ordin subiectiv ce țin de circumstanțele concrete care decurg din locul, timpul, împrejurările în care a fost comisă fapta. Verificarea existenței unei abateri disciplinare presupune

examinarea temeinică a circumstanțelor în care a trebuit să lucreze magistratul.

Caracterul grav și neîndoielnic al încălcării normelor de drept menționate anterior rezultă din caracterul clar, care nu implică interpretări diferite, al normelor procedurale în discuție. Modul în care doamna judecător S.N. a făcut aplicarea în cauză a acestor dispozițiilor legale este lipsit de orice justificare din perspectiva dispozițiilor procedurale aplicabile, fiind vorba de o încălcare evidentă a legii.

În cuprinsul declarației date în faza de cercetare disciplinară, pârâta a recunoscut că avea obligația de a solicita în termen de 3 zile dosarul penal de la parchet și de a pune în vedere procurorului că are dreptul să formuleze note scrise. Pârâta a arătat că la momentul pronunțării exista dovada de comunicare a soluției procurorului însă nu existau dovezile de comunicare a rezoluției procurorului ierarhic superior. A susținut că, în alte cauze similare, Parchetul de pe lângă Judecătoria înainta judecătorului de cameră preliminară dosarul penal în care se regăseau toate dovezile de comunicare a soluțiilor pronunțate. Pârâta a mai precizat că nu a considerat necesar să solicite alte dovezi de comunicare, având în vedere, în mod eronat, singura dovadă de comunicare aflată la dosar, respectiv cea din 10.02.2014.

Pentru aprecierea formei de vinovăție cerută de lege trebuie luat drept model criteriul adoptat în dreptul civil, cel al „omului diligent” care este unul obiectiv, completat cu elemente de ordin subiectiv.

Aplicând acest criteriu obiectiv la segmentul de activitate pe care îl presupune înfăptuirea actului de justiție, etalonul ar trebui să fie cel al „magistratului diligent” care acționează cu grijă față de interesul public de

înfăptuire a justiției și de apărare a intereselor generale ale societății.

Or, pârâta S.N., prin modul în care a înțeles să-și exercite funcția de judecător, nu a dat dovadă de diligență și nu a acționat în sensul respectării dispozițiilor legale care reglementează procedura soluționării plângerii împotriva actelor procurorului.

Astfel, în declarația dată în faza de cercetare disciplinară doamna judecător a recunoscut că s-a limitat la observarea antetului actului de procedură al comunicării și a considerat că aceasta vizează soluționarea plângerii petentului în calea controlului ierarhic, fără a studia temeinic actele de la dosar și obiectul plângerii formulate de petentul D. I.. Acest mod de lucru conturează o abordare superficială, neglijentă a cauzei.

De remarcat este și faptul că din conținutul cererii înregistrate la Judecătoria sub nr., paragraful 2 rândul 3, rezultă că petentul a formulat ***plângere împotriva rezoluției de respingere a plângerii formulate împotriva rezoluției de scoatere de sub urmărire penală și de neîncepere a urmăririi penale din data de 25.02.2014.***

În acest context, o abordare riguroasă a cauzei deduse judecății ar fi permis doamnei judecător S.N. să observe că petentul a formulat plângere împotriva unei ordonanțe pronunțate la data de 25.02.2014, ulterioare datei de 10.02.2014 la care s-a raportat magistratul în soluționarea excepției de tardivitate.

Doamna judecător S.N. avea obligația de a solicita depunerea dovezilor de comunicare a soluției prim procurorului Parchetului de pe lângă Tribunalul pentru a putea verifica respectarea termenului de 20 de zile prevăzut de lege.

Având în vedere că nu poate fi invocată propria culpă în justificarea unei

acțiuni ilicite, în opinie minoritară, apreciem că pârâta avea posibilitatea să prevadă urmarea faptelor sale, acceptând ca prin studierea superficială a cauzei să se producă consecințe de genul celor din cauza de față.

Cu privire la condiția producerii unei consecințe grave asupra îndeplinirii actului de justiție, determinată de încălcarea unor îndatoriri profesionale, urmează a se observa că, prin respingerea ca tardivă a plângerii împotriva soluției procurorului, petiționarului D.I. i-a fost încălcat dreptul la un proces echitabil consacrat în art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, în modalitatea îngădirii accesului la justiție.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului este constantă în acest sens, statuându-se că, prin respingerea ca tardivă a unei căi de atac prevăzute de lege, deși aceasta a fost introdusă în termenul prevăzut de lege, se încalcă dreptul la un proces echitabil consacrat prin art. 6, prin negarea dreptului de acces la justiție.

Astfel, prin respingerea de către doamna judecător S.N. a plângerii ca tardiv formulate a fost încălcat dreptul petentului D. I. la un proces echitabil, în sensul că plângerea formulată nu a fost supusă unei analize pe fond.

În acest context, este evident că petiționarul nu are beneficiul unei căi de atac ordinare sau extraordinare de natură a obține repararea dreptului de acces la justiție, care i-a fost încălcat prin ignorarea dispozițiilor procedurale menționate anterior, iar justificările doamnei judecător (volum de activitate ori practica anterioară a Parchetului de lângă Judecătoria) nu pot prima în raport cu superficialitatea manifestată în studierea actelor dosarului și a dispozițiilor legale aplicabile, cu ignorarea consecințelor deosebit de grave pe care o astfel de

indiferență a unui magistrat le poate cauza și nu pot fi reținute ca justificări pertinente și suficiente în aprecierea unei culpe scuzabile.

Volumul de activitate precum și aspectele referitoare la situația activității desfășurate de doamna judecător S.N. în perioada de referință nu sunt în măsură să justifice culpa judecătorului și nici să conducă la exonerarea acestuia de răspunderea disciplinară, aceste împrejurări putând avea, eventual, caracterul unor elemente de circumstanțiere a sancțiunii.

De asemenea, relevant este și faptul că pârâta a mai fost cercetată disciplinar pentru aceeași abatere disciplinară în lucrarea înregistrată la Inspekția Judiciară sub nr., finalizată prin rezoluția de respingere a sesizării din data de 03.12.2013, reținându-se că activitatea profesională a doamnei judecător și volumul de activitate înregistrat înlătură caracterul grav al neglijenței constatate.

Astfel, apreciem că cercetarea disciplinară anterioară nu a constituit un semnal pentru doamna judecător în sensul de a-și exercita atribuțiile de serviciu cu rigoare și profesionalism

Din această perspectivă, în opinie minoritară, apreciem că fapta doamnei judecător S.N. nu se circumscrie unei culpe scuzabile, de natură a înlătura răspunderea disciplinară a acesteia.

Pentru toate aceste considerente, în dezacord cu opinia majoritară, se reține că prin probele administrate în cauză s-a făcut dovada întrunirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.(t) teza a-II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, așa cum a fost modificată prin Legea nr. 24/2002, motiv pentru care acțiunea disciplinară formulată de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei S.N.-

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

judecător în cadrul Judecătoriei, apare ca fiind întemeiată.

Judecător

Judecător dr.